

Î N C H E I E R E

17 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Ion Corolevschi
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Bîrsan Gheorghe și Bîrsan Liuba,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” împotriva lui Bîrsan Gheorghe, Bîrsan Liuba, Gofman Ludmila și Tulbu Valeriu cu privire la contestarea actelor juridice, repunerea părților în poziția inițială și încasarea cheltuielilor de judecată și la acțiunea reconvențională a lui Gheorghe Bîrsan și Bîrsan Liuba împotriva Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” cu privire la recunoașterea nulității declarației de rezoluțiune, recunoașterea executării integrale și corespunzătoare a contractului de vânzare-cumpărare și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Bîrsan Gheorghe și Bîrsan Liuba și menținută hotărârea Judecătoriei Hîncești din 11 iulie 2013, prin care acțiunea inițială a fost admisă, iar acțiunea reconvențională a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 04 februarie 2013, SA „Moldovagaz” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Bîrsan Gheorghe, Bîrsan Liuba și Gofman Ludmila cu privire la rezoluțiunea contractului și constatarea nulității actului juridic.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 14 martie 2012, între Gheorghe Bîrsan și SA „Moldovagaz” a fost încheiat și autentificat notarial contractul de vânzare-cumpărare, prin care au fost vândute 56/60 cotă-parte din clădirea administrativă, cu suprafața de 250,8 m.p., 2/3 cotă-parte din garajul cu suprafața de 316,4m.p., depozitul cu nr. cadastral 530110700104 suprafața de 113,5 m.p., bunurile mobile: gazoduct de presiune joasă oțel, supraterran, obiect nr. 002-2/1-RGE-Q5, gazoduct, presiune medie, polietilenă, subteran, obiect nr. 0022/1-RGE-05, gazoduct, presiune medie, oțel, subteran, obiect nr. 002-2/1 -RGE-05, fântână pentru apă potabilă, cazan pentru încălzire, pompă pentru alimentare cu apă, peretele de susținere și împrejmuire, post de transformare, toate situate în or. Hîncești, extravilan.

Menționează că conform p.2 al contractului de vânzare-cumpărare, a fost stabilit prețul de vânzare a acestor bunuri de 517 416 lei cu termenul limită de achitare a sumei de 10 zile, din momentul semnării contractului, la caz pînă la data de 25 martie 2012.

Însă, pînă la data respectivă pîrîtul nu a achitat suma stabilită conform contractului, ceea ce semnifică o neexecutare a obligațiilor contractuale.

Afirmă reclamantul că suma de 517 416 lei, care a fost transferată de Ludmila Gofman în beneficiul SRL „Cimișlia-gaz” nu poate fi considerată drept achitare sau executare a obligațiilor contractuale de către Gheorghe Bîrsan, deoarece nu are tangență cu contractul neexecutat, cu atît mai mult că suma indicată a fost restituită Ludmillei Gofman, la solicitarea acesteia.

Consideră că în conformitate cu prevederile art. art. 735, 737 alin. (1) Cod civil, este îndreptățit de a rezoluționa contractul de vânzare-cumpărare nr. 23317 din 14 martie 2012, din motivul neexecutării obligațiilor de către Gheorghe Bîrsan.

Mai susține reclamantul că conform datelor din cadastrul bunurilor imobile situația în privința bunurilor imobile vîndute în temeiul contractului nr. 23317 din 14 martie 2012, este următoarea: bunul imobil cu nr. cadastral 5301107.001.01, aparțin cu drept de proprietate Ludmillei Gofman, în proporție de 28/60 și Liubei Bîrsan în proporție de 28/60, în temeiul contractului de donație nr. 7333 din 24 aprilie 2012, bunul imobil cu nr. cadastral 5301107.001.02, aparține cu drept de proprietate Ludmillei Gofman, în proporție de 1/3 și Liubei Bîrsan, în proporție de 1/3, bunul imobil cu nr. cadastral 5301107.001.04, aparține cu drept de proprietate Ludmillei Gofman, în proporție de 1/2 și Liubei Bîrsan, în proporție de 1/2, bunul imobil cu nr. cadastral 5301107.001.06, aparține cu drept de proprietate lui Ludmillei Gofman, în proporție de 1/2 și Liubei Bîrsan, în proporție de 1/2, bunul imobil cu nr. cadastral 5301107.001.01, aparține cu drept de proprietate Ludmillei Gofman, în proporție de 4/60. Toate aceste bunuri au fost trecute în proprietatea Ludmillei Gofman și Liubei Bîrsan, în temeiul contractului de donație nr. 7333 din 24 aprilie 2012.

Iar, Bîrsan Gheorghe, după ce a încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 23317 din 14 martie 2012, neachitînd prețul pentru aceste bunuri le-a donat către Gofman Ludmila și Bîrsan Liuba în proporțiile indicate mai sus.

Prin urmare, SA „Moldovagaz” contestă valabilitatea actului juridic de donație nr. 7327 din 24 aprilie 2004, care este încheiat între Bîrsan Gheorghe și Gofman Ludmila, Bîrsan Liuba, prin care au fost transmise în proprietate bunurile cumpărate de Bîrsan Gheorghe, deoarece este un act juridic fictiv, or, la încheierea contractului de donație părțile au urmărit un alt scop decît cel de a dona bunurile cumpărate, dar neachitate.

În drept reclamantul își întemeiază cerințele pe dispozițiile art. art. 10, 11 lit. c), j), 219 al. (2), 217 al. (1) 221 al. (1) CC și art. art. 174 175 al. (1) li. a), b), c) CPC.

Solicită rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare nr. 23317 din 14 martie 2012, încheiat între SA „Moldovagaz” și Bîrsan Gheorghe, obligarea lui Bîrsan Gheorghe de a restitui bunurile transmise, constatarea nulității, a contractului de donație nr. 7327 din 24 aprilie 2012 încheiat între Bîrsan Gheorghe, Gofman Ludmila și Bîrsan Liuba, de transmitere în proprietate a următoarelor bunuri bunul imobil cu nr. cadastrale 5301107.001.01, bunul imobil cu nr. cadastral 5301107.001.02, bunul imobil cu nr. cadastral 5301107.001.04, bunul imobil cu nr. cadastral 5301107.001.06, cu aducerea părților la poziția inițiată înaintea încheierii contractului de donație nr. 7327 din 24 aprilie 2012, între Bîrsan Gheorghe, Gofman Ludmila și Bîrsan Liuba.

La 12 aprilie 2013, SA „Moldovagaz” a depus o cerere de majorare a pretențiilor în care a invocat că, ulterior depunerii cererii de chemare în judecată, a aflat despre faptul că la data de 26 decembrie 2012, Gofman Ludmila a înstrăinat lui Tulbu Valeriu bunurile imobile cu nr. cadastrale 5301107.001.01 și nr. 5301107.001.02, imobil ce a constituit obiect al contractului de vânzare-cumpărare nr. 23317 din 14 martie 2012, încheiat între Bîrsan Gheorghe și SA „Moldovagaz”.

Astfel, solicită reclamantul SA „Moldovagaz” atragerea în proces în calitate de intervenient accesoriu a lui Tulbu Valeriu și constatarea nulității contractului de donație nr. 7327 din 24 decembrie 2012 încheiat între Gofman Ludmila și Tulbu Valeriu.

Prin încheierea Judecătoriei Hîncești din 12 aprilie 2013, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Tulbu Valeriu.

La 29 aprilie 2013, SA „Moldovagaz” a depus o cerere de concretizare a cerințelor în, prin care din motivele invocate în cererea inițială și cererea de majorare a pretențiilor, a solicitat rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare încheiat între SA „Moldovagaz” și Bîrsan Gheorghe asupra 56/60 cote părți din clădirea administrativă cu numărul cadastral 5301107.001.01 cu suprafața de 250,8 m.p., 2/3 cote-părți din garajul cu numărul cadastral 5301107.001.02 cu suprafața de 316.4 m.p. și depozitul cu numărul cadastral 5301107.001.03 cu suprafața de 113.5 m.p. înregistrat în Registrul actelor notariale a Notarului Gladiș Oleg sub nr. 23317 din 14 martie 2012, cu obligarea lui Bîrsan Gheorghe să restituie bunurile primite în baza acestui contract, constatarea nulității contractului cu privire la determinarea cotelor-părți în proprietate, devălmășie cu donație nr. 7333 din 24 aprilie 2012 încheiat între Bîrsan Gheorghe, Bîrsan Liuba și Gofman Ludmila, cu aducerea părților la poziția inițială înaintea încheierii contractului cu privire la determinarea cotelor-părți în proprietatea în devălmășie cu donație nr. 7333 din 24 aprilie 2012 a lui Bîrsan Gheorghe, Gofman Ludmila și Bîrsan Liuba, constatarea nulității contractului de donație încheiate între Gofman Ludmila și Tulbu Valeriu înregistrate în registrul actelor notariale a notarului Viorica Nagacevschi sub nr. 21060 din 26 decembrie 2012, a 4/60 cote-părți din clădirea administrativă cu suprafața totală 250,8 m.p. nr. cadastral 5301107.001.01 și 1/3 cote-părți din garajul cu numărul cadastral 5301107.001.02 cu suprafața de 316.4 m.p. și contractului de donație dintre Gofman Ludmila și Tulbu Valeriu nr. 21063 din 01 februarie 2013, a 1/2 depozitul cu numărul cadastral 5301107.001.04 cu suprafața de 113.5 m.p, aducerea părților la poziția inițială înaintea încheierii contractelor de donație nr. 2106 din 26 decembrie 2012 și nr. 21063 din 01 februarie 2013 a lui Gofman Ludmila și Tulbu Valeriu, obligarea lui Bîrsan Gheorghe și Gofman Ludmila să prezinte în instanța de judecată copiile autentificate a contractelor a căror anulare se cere și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 31 mai 2013, Bîrsan Gheroghe și Bîrsan Liuba au depus acțiune reconvențională împotriva SA „Moldovagaz” cu privire la anularea declarației de rezoluțiune, recunoașterea executării obligațiilor, recunoașterea că rezoluțiunea nu a avut loc, recunoașterea lipsei temeiurilor de declarare a rezoluțiunii și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reconvenționale Bîrsan Gheorghe și Bîrsan Liuba au invocat că prin contractul de vânzare-cumpărare nr. 4320 din 22 iunie 2010 ÎI „Cristal Bîrsan” a procurat bunul imobil cu nr. cadastral 5301107.001.06.

Ulterior, la 14 martie 2012, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 23317 Bîrsan Gheorghe a procurat de la SA „Moldovagaz” 56/60 cota-parte din bunul imobil

înregistrat cu nr. cadastral 5301107.001.01, 2/3 cotă-parte din bunul imobil înregistrat sub nr. cadastral 5301107.001.02, bunul imobil cu nr. cadastra 5301107.001.04 și alte bunuri mobile, suma contractului fiind de 517 416 lei, care urmau a fi depuși în termen de 10 zile pe contul bancar.

Menționează, că ulterior Gheorghe Bîrsan a transmis suma de bani Ludmillei Gofman, împreună cu contractul și buletinul de identitate, cu înțelegerea de a achita din numele său plata conform contractului.

Ca urmare, la data de 05 aprilie 2012 prin Ordinul de plată nr. 2007180 Ludmila Gofman a achitat suma de 517 416 lei, fiind indicat direct destinația plății în acest ordin: pentru imobilul conform contractului notarial nr. 23317 din 14 martie 2012, această plată fiind depusă strict conform clauzelor contractuale contul nr. 222462249807 deschis la SA „Banca de Economii” Filiala nr. 22 Cimișlia, clauzele contractului fiind astfel executate.

Susțin că la data de 24 aprilie 2012, prin contractul cu privire la determinarea cotelor-părți în proprietate comună în devălmășie cu donație nr. 7333 înregistrat la 03 mai 2012 de către Gheorghe Bîrsan și soția sa – Bîrsan Liuba au fost determinate cotele părți în proprietatea comună în devălmășie cu ulterioara donație către Gofman Ludmila a 28/60 cotă-parte din bunul imobil înregistrat sub nr. cadastral 5301107.001.01, 1/3 cotă-parte din bunul imobil înregistrat sub nr. cadastral 5301107.001.02, 1/2 cotă-parte din bunul imobil înregistrat sub nr. cadastral 5301107.001.04.

De asemenea la aceeași dată, prin contractul cu privire la determinarea cotelor-părți în proprietate de către Gheorghe Bîrsan și Liuba Bîrsan au fost determinate cotele părți în proprietatea comună în devălmășie cu ulterioara donație către Ludmila Gofman a 1/2 cotă-parte din bunul imobil înregistrat sub nr. cadastral 5301107.001.06. Între timp relațiile personale dintre Bîrsan Gheorghe, Bîrsan Liuba și Gofman Ludmila s-au înrăutățit, dat fiind faptul că Bîrsan Gheorghe i-a donat o parte din bunuri, iar Ludmila Gofman nu i-a achitat prețul pentru acestea.

Ulterior, Ludmila Gofman prin contractele de donație nr. 21057, 21060, 21063 din 26 decembrie 2012, i-a donat lui Tulbu Valeriu 1/2 cotă-parte din bunul imobil înregistrat sub nr. cadastral 5301107.001.06, 28/60 cotă-parte din bunul imobil înregistrat sub nr. cadastral 5301107.001.01, 4/60 cotă-parte din bunul imobil înregistrat sub nr. cadastral 5301107.001.01, 1/3 cotă-parte din bunul imobil înregistrat sub nr. cadastral 5301107.001.02, 1/3 cotă-parte din bunul imobil înregistrat sub nr. cadastral 5301107.001.02, 1/2 cotă-parte din bunul imobil înregistrat sub nr. cadastral 5301107.001.04.

Mai afirmă Bîrsan Gheorghe și Bîrsan Liuba că după perfectarea contractelor de donație din 26 decembrie 2012, la 28 decembrie 2012 Ludmila Gofman a depus o pretenție în adresa SA „Moldovagaz” și SRL „Cimișlia-gaz” prin care a invocat că a fost deposedată de suma de bani de 517 416 lei de către SRL „Cimișlia-gaz”, menționând că a dus tratative cu ultimii în vederea procurării bunurilor imobile în litigiu, pretinzând în final că toți au dus-o în eroare, iar actele realizate nu-i pot fi imputate.

Drept urmare, la 04 ianuarie 2013, în lipsa cărorva temeuri și motive de rezoluțiune SA „Moldovagaz” a emis declarația de rezoluțiune, fiind invocat spontan temeiul neexecutării esențiale, cu toate că a primit plata în temeiul contractului de vânzare-cumpărare.

Consideră că în temeiul art.581 alin. (1) și (2) Cod civil, Ludmila Gofman a achitat suma de 517 416 lei pentru executarea contractului de vânzare-cumpărare din 14

martie 2012 și din acest motiv, contractul urmează a fi considerat executat. Achitarea plății de către o persoană terță nu aduce atingere drepturilor SA „Moldovagaz”. Din partea lui Gheorghe Bîrsan a avut loc o executare corespunzătoare a obligațiilor sale ce rezultă din contractul de vânzare-cumpărare nr.23317 din 14 martie 2012 și SA „Moldovagaz” a acceptat o astfel de executare.

La fel, consideră, că terțul, Ludmila Gofman nu este în drept de a cere de la vânzătorul SA „Moldovagaz” restituirea sumei de 517 416 lei, deoarece nu este parte contractantă iar SA „Moldovagaz” se comportă cu rea-credință față de Gheorghe Bîrsan contrar prevederilor art. 513 alin. (1) Cod civil.

Insistă că nu sînt temeiuri prevăzute de art. 735 Cod civil, care ar permite rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare, iar întîrzierea invocată de către SA „Moldovagaz” este neînsemnată.

Mai menționează că SA „Moldovagaz” greșit a indicat, că termenul în care Gheorghe Bîrsan urma să achite suma de 517 416 lei a fost de 10 zile, deoarece conform p.2 al contractului de vânzare-cumpărare suma urma a fi achitată în termen de 10 zile bancare, data scadentă la care urma a fi executată prestația fiind data de 29 martie 2012, și nu data de 25 martie 2012, după cum invocă SA „Moldovagaz”, iar obligația a fost executată la data de 05 aprilie 2012, adică peste 5 zile bancare de la data scadentă.

Astfel, cu referire la prevederile art. 711 lit. a) Cod civil susține că rezoluțiunea contractului sinalagmatic este exclusă dacă încălcarea obligației este neînsemnată, or, cinci zile bancare întîrziere nu pot fi considerate temei pentru rezoluțiunea contractului.

Solicită Bîrsan Gheorghe și Bîrsan Liuba, recunoașterea nulității Declarației de rezoluțiune nr. 09-19 din 04 ianuarie 2013, înaintată de către SA „Moldovagaz” către Bîrsan Gheorghe, recunoașterea executării integrale și corespunzătoare de către Bîrsan Gheorghe a contractului de vânzare-cumpărare nr. 23317 din 14 martie 2012, autentificat de notarul Gladiș Oleg, recunoașterea faptului că nu sunt temeiuri de declarare a rezoluțiunii de către SA „Moldovagaz” a contractului de vânzare-cumpărare nr. 23317 din 14 martie 2012, recunoașterea faptului că rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare nr. 23317 din 14 martie 2012, în temeiul Declarației de rezoluțiune nr. 09-19 din 04 ianuarie 2013 înaintată de către SA „Moldovagaz” către Bîrsan Gheorghe nu a avut loc, cît și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 159-164 Vol. I).

La 01 iunie 2013, SA „Moldovagaz” a depus o cerere de concretizare a cerințelor solicitînd rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare încheiat între SA „Moldovagaz” și Bîrsan Gheorghe asupra 56/60 cote-părți din clădirea administrativă cu numărul cadastral 5301107.001.01 cu suprafața de 250,8 m.p. 2/3 cote-părți din garajul cu numărul cadastral 5301107.001.02 cu suprafața de 316.4 m.p. și depozitul cu numărul cadastral 5301107.001.03 cu suprafața de 113.5 m.p. înregistrat în Registrul actelor notariale a Notarului Gladiș Oleg sub nr. 23317 din 14 martie 2012 cu obligarea lui Bîrsan Gheorghe să restituie bunurile primite în baza acestui contract, constatarea nulității contractului cu privire la determinarea cotelor-părți în proprietate, devălmășie cu donație nr. 7333 din 24 aprilie 2012 încheiat între Bîrsan Gheorghe Bîrsan Liuba și Gofman Ludmila, cu aducerea părților la poziția inițială înaintea încheierii contractului cu privire la determinarea cotelor-părți în proprietatea în devălmășie cu donație nr. 7333 din 24 aprilie 2012 a lui Bîrsan Gheorghe, Gofman Ludmila și Bîrsan Liuba, constatarea nulității contractului de donație încheiate între Gofman Ludmila și Tulbu Valeriu înregistrate în registrul actelor notariale a notarului Viorica Nagacevschi sub nr. 21060 din 26 decembrie 2012 a 4/60 cote-părți din clădirea administrativă cu suprafața totală

250,8 m.p. nr. cadastral 5301107.001.01 și 1/3 cote-părți din garajul cu numărul cadastral 5301107.001.02 cu suprafața de 316.4 m.p. și contractului de donație dintre Gofman Ludmila și Tulbu Valeriu nr. 21063 din 01 februarie 2013 a 1/2 depozitul cu numărul cadastral 5301107.001.04 cu suprafața de 113.5 m.p, aducerea părților la poziția inițială înaintea încheierii contractelor de donație nr. 2106 din 26 decembrie 2012 și nr. 21063 din 01 februarie 2013 a lui Gofman Ludmila și Tulbu Valeriu, cât și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Hîncești din 05 iunie 2013 au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii notarii publici Viorica Nagacevschi și Oleg Gladîș.

Prin hotărîrea Judecătoriei Hîncești din 11 iulie 2013, acțiunea inițială a fost admisă fiind declarată rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare nr. 23317 din 14 martie 2012, încheiat între SA „Moldovagaz” și Bîrsan Gheorghe și obligat Bîrsan Gheorghe să restituie SA „Moldovagaz” bunurile primite în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 23317 din 14 martie 2012, declarată nulitatea contractului cu privire la determinarea cotelor-părți în proprietatea comună în devălmășie cu donație, nr. 7333 din 24 aprilie 2012, încheiat între Bîrsan Gheorghe, Bîrsan Liuba și Gofman Ludmila cu aducerea părților la poziția inițială încheierii contractului, declarată nulitatea contractului de donație nr.21063 din 26 decembrie 2012, încheiat între Ludmila Gofman și Valeriu Tulbu, cu aducerea părților la poziția inițială înaintea încheierii contractului și încasată de la Gheorghe Bîrsan, Liuba Bîrsan, Ludmila Gofman și Valeriu Tulbu, în mod solidar, în beneficiul SA „Moldovagaz” taxa de stat în mărime de 15 522, 48 lei, iar cererea reconvențională a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2013, a fost respins apelul declarat de către Bîrsan Gheorghe și Bîrsan Liuba și menținută hotărîrea primei instanțe.

La 31 ianuarie 2014, Bîrsan Gheorghe și Bîrsan Ludmila au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe în partea admiterii cerințelor SA „Moldovagaz” cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea inițială să fie respinsă ca neîntemeiată, iar acțiunea reconvențională să fie admisă integral.

În motivarea recursului recurenții au invocat că în cadrul examinării cauzei atît prima instanță cît și instanța de apel au interpretat eronat legea nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Astfel, cu referire la prevederile art. 581 alin. (1) și (2) Cod civil, menționează recurenții că instanțele judecătorești eronat au concluzionat că Bîrsan Gheorghe nu și-a executat obligația de plată prevăzută de pct. 2 al contractului de vânzare-cumpărare din 14 martie 2012, deoarece obligația de plată a sumei de 517 416 lei putea fi executată și de o altă persoană terță, în speță aceasta fiind Gofman Ludmila, care prin ordinul de plată nr. 2007180 a achitat suma respectivă, indicînd direct destinația plății în ordin și anume „pentru imobilul conform contractului notarial nr. 23317 din 14 martie 2012”, suma dată fiind depusă strict conform clauzelor contractuale prevăzute de pct. 2 al contractului de vânzare-cumpărare la contul nr. 222462249807 deschis la SA „Banca de Economii” Filiala nr. 22 Cimișlia.

Menționează că sunt neîntemeiate și concluziile instanțelor precum că Gheorghe Bîrsan urma să execute obligația personal, iar, asemenea poziție a instanței este contrară prevederilor legale, cu atît mai mult că achitarea plății de către Gofman Ludmila nu aduce atingerea drepturilor SA „Moldovagaz” în calitate sa de vânzător.

Consideră că Bîrsan Gheorghe și-a executat corespunzător obligațiile față de SA „Moldovagaz” ce rezultă din contractul de vânzare-cumpărare nr. 23317 din 14 martie 2012, SA „Moldovagaz” acceptînd o astfel de executare, or, executarea corespunzătoare a obligațiilor lui Bîrsan Gheorghe ca cumpărător, executate de o persoană terță este în corespundere cu normele legale cu referire la asemenea tip de obligații.

Cu atît mai mult că executarea obligației de plată de către Gofman Ludmila a fost acceptată de către SA „Moldovagaz” și ulterior scadenței a 10 zile bancare, iar invocarea cărorva pretenții peste 9 luni de zile este una abuzivă și lipsită de termeni rezonabili într-u aplicare.

Insistă recurenții că SA „Moldovagaz” contrar prevederilor art. 513 alin. (1) Cod civil, se comportă cu rea-credință față de Bîrsan Gheorghe, din care motiv declarația de rezoluțiune nu produce efectele juridice necesare, iar prevederile art. 735 Cod civil, ne fiind aplicabile litigiului în speță.

Mai susțin recurenții că cumpărătorul Bîrsan Gheorghe a executat pe deplin obligațiile contractuale, acestea fiind executate corespunzător și fără întârziere, deoarece data scadentă, la care urma a fi executată prestația fiind data de 29 martie 2012 (10 zile bancare), și nu 25 martie 2012, cum eronat a invocat SA „Moldovagaz”, iar obligația a fost executată la data de 05 aprilie 2012, adică peste 5 zile bancare de la data scadentă, ceea ce este o încălcare neînsemnată, iar, în conformitate cu art. 711 lit. a) Cod civil RM, rezoluțiunea contractului sinalagmatic este exclusă dacă încălcarea obligației este neînsemnată.

Totodată cu referire la prevederile art. 741 Cod civil, care stabilește criterii pentru determinarea termenului în interiorul căruia partea a căror drepturi au fost încălcate poate declara rezoluțiunea contractului în cazurile în care termenul de rezoluțiune nu a fost stipulat prin contract, consideră că SA „Moldovagaz” pretinzînd că drepturile ei stabilite prin contract, au fost încălcate prin întârzierea de 5 zile bancare, trebuia să-și exercite dreptul de rezoluțiune într-un termen rezonabil, pe cînd l-a exercitat acest drept doar peste 9 luni de la semnarea contractului, circumstanțe care ating securitatea raporturilor juridice deja stabilite și apărarea dreptului de proprietate ca o obligațiune a puterii de stat în fața instanțelor judecătorești.

Consideră că în acest context urmează a fi precizate și Hotărîrile obligatorii pentru Republica Moldova și anume NORMA SRL vs. Moldova, DACIA vs. Moldova, Baroul Partner-A vs Moldova, IPTEH SA vs. Moldova - cazurile Top 10 prin care Republica Moldova a fost sancționată să achite cele mai mari compensări petiționarilor.

De asemenea menționează recurenții că alin. (2) al art. 737 Cod civil RM prevede că partea a căror drepturi au fost încălcate trebuie să-și exercite dreptul de rezoluțiune într-un termen rezonabil de la data la care a aflat despre faptul că cealaltă parte oferă prestația după data la care prestația era datorată sau de la data la care a aflat despre faptul că executarea nu corespunde în alt mod prevederilor contractului. Dacă dreptul de rezoluțiune nu a fost exercitat într-un termen rezonabil partea a căror drepturi au fost încălcate pierde dreptul de rezoluțiune pentru executarea, care a fost oferită tardiv sau nu corespunde în alt mod prevederilor contractului și deci va trebui să accepte executarea oferită de cealaltă parte.

Relatează că dacă dreptul de rezoluțiune nu a fost exercitat de SA

„Moldovagaz” și nu a fost informat ulterior datei de 28 martie 2012, despre intenția acestora de rezoluțiune, Bîrsan Gheorghe în calitate sa de cumpărător a putut să execute obligația de plată, iar SA „Moldovagaz” nu are dreptul să refuze executare propusă cu întârziere dacă prestația corespunde celorlalte condiții contractuale.

La fel, susțin recurenții că în cazul admiterii rezoluțiunii în conformitate cu prevederile art. 738 Cod civil RM SA „Moldovagaz” va trebui să restituie celelalte părți contractuale, și anume lui Bîrsan Gheorghe prestația primită în temeiul contractului de vânzare-cumpărare în sumă de 517416 lei, și nu Ludmilei Gofman, dat fiind faptul că între ultima și SA „Moldovagaz” nu există relații contractuale bazate pe convenția în baza căruia a fost efectuată plata.

Mai mult ca atât, SA „Moldovagaz” expres menționează în cererea sa de chemare în judecată că la reclamația înaintată de Ludmila Gofman către SA „Moldovagaz” și SRL „Cimișlia-gaz”, suma în mărime de 517 416, lei i-a fost restituită acesteia

Însă, din circumstanțele cauzei și în conformitate cu prevederile art. 738 Cod civil, rezultă că SA „Moldovagaz” urma să restituie plata lui Bîrsan Gheorghe nu unei terțe persoane, or norma legală prevede expres că restituirea în cazul rezoluțiunii are loc între părțile contractante și nu oricăror terțe persoane convenției, în cazul rezoluțiunii SA „Moldovagaz” urmează să-i restituie lui Bîrsan Gheorghe suma de 517 416 lei achitați în baza contractului.

Relevă că primirea plății de către SA „Moldovagaz” în temeiul contractului de vânzare-cumpărare perfectat cu Bîrsan Gheorghe și ulterioara transmitere a banilor lui Gofman Ludmila nu afectează drepturile lui Bîrsan Gheorghe legale, astfel obligația de plată de către Bîrsan Gheorghe fiind executată.

În același context invocă că SA „Moldovagaz” urmează să țină cont și de prevederile art. 740 Cod civil RM, prin care obligațiile părților născute din rezoluțiune se execută simultan. Specific că scopul acestui articol este de a determina obligațiile părților de a restitui prestațiile primite sau de a da compensații în bani sau alte obligații corelative care le revin părților după rezoluțiunea contractului. Toate părțile contractului trebuie să execute obligațiile corelative născute din rezoluțiune în același timp.

Respectiv atât cel care a declarat rezoluțiunea - SA „Moldovagaz” cât și Bîrsan Gheorghe, în cazul rezoluțiunii contractului, vor fi ținuți să execute în același timp obligațiile privind restituirea prestațiilor.

Mai afirmă recurenții că la caz careva temeuri de rezoluțiune a contractului nr. 23317 din 14 martie 2012 nu există, iar pretinsa declarație de rezoluțiune înaintată de către SA „Moldovagaz” nu este una legală nici ca formă nici ca conținut, iar în conformitate cu art. art. 201 Cod Civil, ea nu va produce efectele dorite de SA „Moldovagaz”, or actul juridic se consideră neîncheiat în cazul în care esența consimțământului nu poate fi determinată cu certitudine nici din exprimarea exteriorizată și nici din alte circumstanțe ale încheierii sale.

Consideră recurenții că urmează să fie recunoscută nulitatea declarației de rezoluțiune pe temeiul neîntrunirii temeiurilor invocate în ea, or conform prevederilor art. 220 alin. (1), (2) Cod civil RM (nulitatea actului juridic ce contravine legii, ordinii publice sau bunelor moravuri) actul juridic sau clauzele care contravin normelor imperative sînt nule dacă legea nu prevede altfel; actul

juridic sau clauza care contravin ordinii publice sau bunelor moravuri sînt nule.

La 14 mai 2014 în adresa intimațiilor SA „Moldova-Gaz”, Gufman Ludmila, Tulbu Valeriu, Notarului Viorica Nagacevschi și Notarului Gladîș Oleg a fost expediată copia recursului declarat de către Bîrsan Gheorghe și Bîrsan Liuba a cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs.

La 17 iunie 2014, Gofman Ludmila a depus referință la recursul declarat, în care a invocat caracterul neîntemeiat și abuziv al acestuia și a solicitat respingerea lui ca fiind inadmisibil. Indică intimata că instanțele judecătorești au dat o apreciere corectă circumstanțelor de fapt ale cauzei în raport cu normele de drept aplicate, iar argumentele recurenților sunt declarative. Subliniază că simplul dezacord al recurenților cu soluția pronunțată de instanțele judecătorești nu servește temei de casare a actului judecătoresc adoptat

La 15 iulie 2014, Tulbu Valeriu a depus referință la recurs, solicitînd declararea recursului înaintat de către Bîrsan Gheorghe și Bîrsan Liuba ca inadmisibil, din lipsa temeiurilor prevăzute de art. 432 CPC, pentru casarea sau modificarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Bîrsan Gheorghe și Bîrsan Liuba este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Bîrsan Gheorghe și Bîrsan Liuba nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Bîrsan Gheorghe și Bîrsan Liuba asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Bîrsan Gheorghe și Bîrsan Liuba ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Bîrsan Gheorghe și Bîrsan Liuba se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ion Corolevschi

Tamara Chișca-Doneva